

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน

ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2

พิรุณ ศักดิ์คำดวง*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 100 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่า t-test และทดสอบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน One Way Analysis of Variance ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศชาย 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : 1) ความคิดเห็น 2) การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน

บทนำ

ในปัจจุบันกระแสเรื่องคุณภาพได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับวงการต่าง ๆ เป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้จากแทบทุกประเทศได้หันมาให้ความสนใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษากันอย่างจริงจัง เหตุผลสำคัญประการหนึ่งน่าจะอยู่ตรงที่ว่าสถาบันการศึกษาได้ทำหน้าที่ในการผลิตผู้จบการศึกษา

ออกไปมีคุณภาพเพียงพอต่อการตอบสนองให้กับสังคมได้หรือไม่ ด้วยข้อสงสัยดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคมว่าสถาบันการศึกษาจะต้องมีภาระหน้าที่ที่สำคัญในการสร้างคนที่มีคุณภาพ เพราะในที่สุดคนจะกลายเป็นกำลังสำคัญในการชี้นำการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และคุณภาพ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาที่กำลังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับสถาบันการศึกษาทุกระดับในประเทศไทย โดยต้องจัดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามสาระสำคัญที่ปรากฏในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 6 ซึ่งเป็นหมวดที่ว่าด้วยมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา (วิระยุทธ ชาติตะกานนท์, 2555, หน้า 126)

จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2555, หน้า 2-4) ได้สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าคุณภาพผู้เรียนยังอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และเป็นที่น่าห่วงในทุกระดับการศึกษา จากข้อสังเกตที่พบทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านการอาชีวศึกษา และระดับอุดมศึกษา พบว่าด้านผู้เรียน สถานศึกษายังไม่มีการนำผลประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ด้านครู – อาจารย์ สถานศึกษาขาดครู ครูสอนไม่ครบชั้น สัดส่วนครูต่อเด็กและความรู้ความสามารถเฉพาะทางของครูไม่เหมาะสม ด้านการบริหาร การบริหารและการจัดการเรียนการสอนให้เกิดกรอบการเรียนรู้ยังไม่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนอย่างทั่วถึง และควรพัฒนาระบบวัดประเมินให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นงานใหญ่ของทุกภาคส่วน เริ่มตั้งแต่ระดับครอบครัว สถานศึกษา จังหวัด และประเทศ

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่งที่สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ มีคุณภาพตามมาตรฐาน กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาในปัจจุบันและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพและดำเนินการอย่างยั่งยืน ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในสถานศึกษาต้องมีการทำงานที่มุ่งประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีความตระหนัก รับรู้ และเห็นคุณค่าของการทำงานเป็นระบบ ให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา มีการกำหนดเป้าหมายและดำเนินกิจกรรม/โครงการที่ใช้ผลการประเมินตนเอง ผลการประเมินคุณภาพจากองค์กรภายนอก หรือผลการวิจัยที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาเอง ตลอดจนใช้ผลการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นฐานในการกำหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียน การติดตามตรวจสอบและปรับปรุงงานเป็นระยะจะช่วยให้งานบรรลุผลได้ดีและมีประสิทธิภาพ ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนก็จะเป็นที่พึงพอใจกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กร หรือสถานประกอบการที่รับช่วงต่อจากสถานศึกษา ด้วยการดำเนินงานที่ทุกคนมีจิตสำนึกและความรับผิดชอบร่วมกันเช่นนี้ ระบบประกันคุณภาพภายใน

ของสถานศึกษาจะเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่แท้จริงและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นวิถีชีวิตในการทำงานของทุกคน เป็นวัฒนธรรมขององค์กรที่ยึดคุณภาพผู้เรียนฝังแน่นอยู่ในจิตใจตลอดเวลา (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2553, หน้า 2 – 3) ซึ่งปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จในการจัดการศึกษาเพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางอันจะนำไปสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทางการศึกษามีหลายปัจจัย ได้แก่ คุณภาพครู คุณภาพหลักสูตร คุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา สภาพแวดล้อมของการศึกษา ความพึงพอใจในการจัดการศึกษา และการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อันเป็นกระบวนการในการจัดระบบการวางแผน การควบคุม และการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง (วิระยุทธ ชาติตะกาศ, 2555, หน้า 52 – 56) สถานศึกษาจะต้องจัดทำโครงสร้างการบริหารที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาและจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องว่าผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษา ที่กำหนดในหลักสูตร ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้สถานศึกษายึดหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการส่งเสริมสนับสนุนและกำกับดูแลของหน่วยงานต้นสังกัด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะครูผู้รับผิดชอบงานระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของคุณภาพการศึกษาที่สะท้อนถึงคุณภาพของผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนและการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่ดี มีประสิทธิภาพ และนำข้อมูลสารสนเทศจากผลการวิจัยในครั้งนี้ไปพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจากหน่วยงานต่าง ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย

ครูผู้สอนที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 138 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน โดยมีขอบเขตของเนื้อหา 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 3) ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ 4) ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 5) ด้านการจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา 6) ด้านการจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา 7) ด้านการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน 8) ด้านการจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ t – test

4. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Sheffe's Post hoc Comparison)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 10 – 20 ปี มากที่สุด
2. ครูมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด
3. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นเพราะในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ซึ่งกำหนดในมาตรา 48 ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในและให้ถือว่าการประกัน

คุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการรับรองการประกันคุณภาพภายนอก (ธีระ รุญเจริญ, 2553, หน้า 77) สถานศึกษาจึงให้ความสำคัญเกี่ยวกับหลักการและกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามแนวทางการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่กำหนดให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการดำเนินงานที่สถานศึกษาต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกระแสหลักของสังคมที่ต้องการเปลี่ยนเป็นสังคมคุณภาพ (คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553, หน้า 1) เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ปกครองและชุมชนว่าเมื่อส่งบุตรหลานเข้าเรียนในสถานศึกษาแห่งนั้นแล้ว จะได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอภาค และได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด อีกทั้งยังเป็นกระบวนการที่บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน จึงทำให้คณะครูและบุคลากรทางการศึกษามีความตระหนักและเข้าใจในการมีส่วนร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างจริงจัง และมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของภานพ แฉงพลอย (2556) ที่ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของเพ็ญศรี พรหมพิลา (2556) ที่ได้ศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของกลุ่มสถานศึกษาที่ 15 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของกลุ่มสถานศึกษาที่ 15 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ยิ่งไปกว่านั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของฉัตรชัย สิงห์สถิตย์ (2558) ที่ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 อยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศชาย ซึ่งเป็นเพราะเพศเป็นตัวแปรที่จะส่งผลให้ครูมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในแตกต่างกัน โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในมากกว่าครูเพศชาย เพราะส่วนใหญ่ครูเพศหญิงจะได้รับมอบหมายให้ทำงานในด้านวิชาการมากกว่าครูเพศชาย ดังนั้น ครูเพศหญิงจึงมี

บทบาทค่อนข้างมากกว่าและมีความรู้ความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพภายในเพราะเป็นผู้ปฏิบัติโดยตรง ส่วนครูเพศชายอาจจะมึบทบาทในรูปของคณะกรรมการในการดำเนินงาน ดังนั้นความคิดเห็นของครูทั้งสองเพศจึงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอัศคพัฒน์ อุดมพัฒน์ (2554) ที่ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชน จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพ การศึกษากระสัง 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานบุรีรัมย์ เขต 2 โดยภาพรวมมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน และรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจาก การดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษานั้น สถานศึกษาทุกแห่งได้มีการดำเนินงานตามวิธีการปฏิบัติโดย สถานศึกษามีคณะกรรมการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งบุคลากรทุกฝ่าย มีส่วนร่วมและมีการประชุมเพื่อวางแผนติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการปฏิบัติงาน รวมทั้ง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงาน ที่ชัดเจน จัดทำเครื่องมือตรวจสอบคุณภาพการศึกษาที่ครอบคลุมอย่างมีคุณภาพและปฏิทินกำหนด การตรวจสอบคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน สถานศึกษาดำเนินการตรวจสอบคุณภาพการศึกษาเป็นประจำ อย่างต่อเนื่อง โดยมีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ตามภาระงาน และรายงานผล การประเมินของสถานศึกษาให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทราบและจัดทำรายงานสรุปผล และนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิรัช ชัยศิริรัตนดำรง (2554) ที่ได้วิจัยเรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนใน อำเภอรอดุพนม พบว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน ในอำเภอรอดุพนม จำแนกประเภทของโรงเรียนและขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของภภาพ แจ้งพลอย (2556) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพ การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จันทบุรี พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี จำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. สถานศึกษาควรแต่งตั้งกรรมการตรวจสอบและรายงานคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม โดยต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในงานการประกันคุณภาพภายใน มีความยุติธรรม โปร่งใส และมีประสบการณ์เฉพาะด้าน
2. สถานศึกษาควรจัดทำคู่มือและปฏิทินการวัดผลไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาเป็นไปตามที่กำหนดไว้
3. สถานศึกษาควรมีการสรุปผลและรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ/กิจกรรม ทุกระยะอย่างต่อเนื่องตามความเหมาะสม
4. สถานศึกษาควรมีการวางแผนการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง โดยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพผู้เรียนเป็นอันดับแรก และเชื่อมโยงถึงมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาในด้านอื่น ๆ ด้วย
5. สถานศึกษาควรนำข้อมูลย้อนกลับจากการประเมินคุณภาพภายใน ผลการประเมินคุณภาพภายนอกมาใช้ส่งเสริมพัฒนาการประกันคุณภาพภายใน และควรมีการตรวจสอบติดตาม พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของกลุ่มสถานศึกษาอื่น ๆ ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบและใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพภายในของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษากระสัง 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2
2. ควรทำการศึกษาเชิงกรณีศึกษาเพื่อหารูปแบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสถานศึกษาอื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกันสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ได้

เอกสารอ้างอิง

- ฉัตรชัย สิงห์สถิต. (2558). การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
ในสังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ธีระ รุญเจริญ. (2553). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา
(ฉบับปรับปรุง) เพื่อปฏิรูปรอบ 2 และประเมินภายนอกรอบ 3. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : นวสาส์นการพิมพ์.
- นิรชา ชัยศิริรัตนดำรง. (2554). การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนในอำเภอ
ธาตุพนม จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครพนม.
- เพ็ญศรี พรหมพิลา. (2556). การศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของกลุ่มสถานศึกษา
ที่ 15 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. รายงานการศึกษานิเทศ
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ภาณพ แจ่มพลอย. (2556). การศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระถมศึกษาจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยนครพนม.
- วีระยุทธ ชาตะกาญจน์. (2555). เทคนิคการบริหารสำหรับนักบริหารการศึกษามืออาชีพ.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วิ.พรินท์ (1991).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). แนวทางการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ
ภายในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2555). “ผลการประเมินคุณภาพ
ภายนอกกรอบสาม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554.” จุลสาร สมศ : 2 – 4.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2553). แนวทางการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน
สถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ
การศึกษา พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง.
- อัครพัฒน์ อุดมพัฒน์. (2554). การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียน
เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาละโวทัย เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.